

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2.—20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejeman mesečno . . . 170

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENECE

Inserati:

Enostolpna pettivrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 18 v
za dvakrat . . . " 15
za trikrat . . . " 13
za večkrat primeren popust.
Poručna oznanila, zahvale, osmrtnice itd.:
enostolpna pettivrsta po 2) vin.

Poslano:

enostolpna pettivrsta po 40 vin.
Izbija vsak dan, izvemši ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi so ne vračajo; nevrnjeni pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 26.511,
bosn.-hero. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Boj za Gorico.

Gorica, 6. julija.

Danes, hvala Bogu, dovolj mirno. Zato pa je bilo včeraj in sinoči toliko bolj živahno in zanimivo. Šrapneli in granate vseh kalibrov so letele v mesto na različnih krajih, njih žvižganje in tuljenje, njih treskanje in neprestano gromenje naših in sovražnih topov, vmes prasketanje pušk in brnenje svinčenk po zidovju in strehah, vse to sicer znane bojno-vremenske prikazni, so se včeraj precej zgostile, da je marsikoga oblivala kurja polt, ki se je vse-mu doslej smehljalo. Mesto je že precej trpelo, zelo poškodovana sta oba kolo-dvora, južni in posebno državni, Cin-graf in novo mesto okoli starega pokopališča, pa tudi v sredini mesta, Gosposki ulici in Getu se da študirati učinke šrapnelov in granat. Zadetih je tudi več hiš na Placuti, trpela je bolnišnica Rdečega križa (v centralnem semenišču), slovensko sirotišče itd. ni brez človeških žrtev.

Zdaj je boljše, največ radi tega, ker je večina zbežala iz Gorice in okoli-ce, mnogo pa tudi zato, ker se znajo, kar jih je ostalo, varovati. Sicer prihajajo in odhajajo okoličani, istotako hodijo meščani po nujnih opravkih, a Gorica je vendar prazna. Več ko polovi-ca trgovin in gostiln je zaprtih, ker nimajo komu in kaj prodajati, neko-liko življenja je na trgu, kjer prodaja-jo zelenjavo in sadje.

Zivljenje je težko, moke ni dobiti, o kruhu že davno ni govora, meso se dobiva redkokdaj, po 5 do 6 K, mleko, če je sploh, po 60 v liter, zabele ni raz-ven malo olja, vino prodajajo že zdaj na debelo po 150 K hekto, piva ni nič. Strahovita draginja je bila na trgu. Nesramne prekupčevalke so zahtevale od vojakov za zeljnatno glavo 1 K, za kilo krompirja 50 do 60 v. Ker so jim neveseli vojak plačevali te nazaslišane cene, zahtevale so enako tudi od prebivalstva. Vladni komisar conte Dan-dini je napravil temu konec in določil maksimalne tržne cene, ki so sicer vi-soke, a vendar znosne. Za stvari iz-ven trga pa ni cen.

Ni čuda, da je zbežalo iz Gorice dve tretjini prebivalstva, in še ti se redčijo. Splošni vojaški položaj je zelo ugoden. O Binkošti so tudi vojaški krogi sodili, da zavzamejo Italijani Go-rico najkasneje v enem tednu, toda še sedmi teden so prav tam, kamor so jih naši prve dni pustili, do svojih postojank. Naši imajo neznatne izgube, Ita-lijani ogromne, pri naših raste pogum in zmagosvestje; pojoč korakajo naši v jarke in druge postojanke, pri Lahih vpade srčnost; vpijanjati morajo ubo-ge polentarje, da jih spravijo naprej do napada. Naši ujamejo mnogokrat ne-ranjene vojake in pobirajo laške ra-njence — alkoholizirane! Splošna sod-ba o italijanskem moštvu ni ugodna, boljši v vojaškem pogledu so baje čast-niki. O laški artiljeriji imamo pa tudi mi nevojaki gotovo sodbo. Nad 6000 granat je padlo samo na eno našo po-stojanko na Kalvariji tekom enega dneva, naši so imeli skupnih izgub ko-maj 20. Ko so Lahi naskočili isto po-stojanko, so jih naši pobili grozovito, nad 1000 mrtvih. Kdo ve, koliko ra-njencev so imeli Lahi samo tisti večer na tistem mestu. Streljajo Italijani strašno, a tudi strašno slabo. V Gorici niso napravili v vojaškem pogledu sko-ro nikake škode, dasi so že poslali ne-kaj tisoč izstrelkov v mesto. Ali ne znajo ali imajo slabo orodje? Naši stre-ljajo zelo pomalem, a le v gotovo.

Kakor vidite, ni tako hudo, samo privaditi se treba, pa gre, kakor v na-vadnih časih. Nehote se moli nekoliko več in nekoliko bolj iskreno, nehote in nevede kdaj se človek sprijazni z mi-slijo, da treba umreti, morda prav kmalu umreti, in ko se še uveri, da mu v teh življenja in smrti polnih časih prav toliko pomaga strah kakor srč-

nost, pa se vda v božjo voljo in mirno dela, je in spi ter živi kakor navadno, dasi švigajo okoli njega krogle, padajo z zrakoplovov bombe in pušice. Čudom se čudi marsikdo samemu sebi, ko je opravil te vojnoduhovne vaje, koliko junaka tiči v njem!

Jaz se nikdar, niti v mirnih časih, nisem štel med junake. Vedno in tudi zdaj mi je cela koža ljubša od pre-luknjane ali celo raztrgane, tudi mi ni-sta neznana ne kurja polt ne zona, ven-dar živim in hvalim Boga, da vse to vidim in živim.

Srce mi je trepetalo pod večer dne 12. junija, ko sem natančno opazoval, kako so laške granate rušile samostan in cerkev na Sv. Gori, še hujše mi je bilo kresno noč, ko sem gledal velikan-ski, veličastno grozni kres — požar svetogorskega samostana, zona stresa, ko nosijo mrtve ali smrtnoranjene lju-di. Seveda ne hodim brez nujnosti okoli in tudi vedno uvažujem, po ka-teri ulici jo bolj kaže mahiniti, a ko me kliče dolžnost, grem kamorkoli, marsi-kdaj v sredi toče. Seve, mnogokrat s srcom v roki.

Moj hišni varuh, naš dobri stric, je izprva zelo plašno gledal v svet in vedno izpraševal, kako dolgo bodo naši še prestajali to nečuvno laško izziva-nje. Nekaj dni sem ga komaj zadržal, da je ni popihal »po opravkih« iz Go-ric, o strahu ni bilo niti sence. Kar pa opazuje naše vrle čete, same mlade, čvrste, vesele in pogumne vojake, ve-činoma junake s srbskega in ruskega bojišča, nalezel se je sam (in tudi mi ž rjini) njih duha. Zdaj ima naš stric srčnosti že na prodaj. Včeraj je tolažil dekle: »Kaj se bojite, vse to je naše, samo naše!« — »Kako to, saj vendar streljajo tudi Lahi na nas?« vpraša de-kla. — »Vse naše, samo naše!« odgo-varja stric. »Kar mi pošljamo tjadol, je bilo naše, kar oni streljajo sem, je pa spet naše!« In šel je na dvorišče in vrt iskat drobnih svinčenk in debelih in kosov šrapnela, meril kaliber in ugi-bal, koliko denarja se spravila dan na dan v nič na ta prav nepotreben način.

Ta duh prevladuje v Gorici in za-vest, da Gorica ostane — naša! Nehote moli človek s Kolpingom: Bog blago-slovi pošteno rokodelstvo.

DRAB.

Gorica, 7. julija.

Razpoloženje med Goričani je da-nes nekako slavnostno. Bojni grom se je nekako omilil, sinoči je bilo še pre-cej prasketanja pušk od Majnice.

Bitka, ki je trajala dva dobra dni od Brd do morja, je končala s straho-vitim porazom Italijanov. Izgube od kraško-furlanskega roba do Brd zna-šajo, kakor poročajo očividci, nad 50 tisoč Gore mrličev pred našimi postojankami. . . . Niti v Karpatih niso Rusi gonili v mesnico svojih ljudi tako, ka-kor delajo Italijani s svojimi. Niti tro-hice uspeha navzlic tako strašnim žri-vam!

Cadorna je svojemu kralju zagoto-vil, tako pripovedujejo laški ujetniki in begunci, že 24. junija, da odloži vse časti in redove, ako ne osvoji Gorice v treh dneh. Od takrat je minil stavljeni rok že štirikrat! Včeraj so pripovedo-vali laški ujetniki, da bodo izpremenili na višjih komandah generale. Mi pa sodimo, da bodo Italijani marsikaj mo-rali izpremeniti. Zdi se, da bodo za-čeli na vrhu.

DRAB.

Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani.

že živahno deluje. Dne 10. t. m. se je njen odbor konstituiral tako, da je bil na pred-log gospoda deželnega odbornika in ljub-ljanskega podžupana dr. Trillerja izvoljen za predsednika gospod državni in deželni poslanec dr. J. E. Krek, za podpredsedni-ka gospod profesor Ivan Berburč in za taj-nika gospod ravnatelj Svetoslav Premrou. V isti seji se je sklenilo zlasti.

1. da posredovalnica ostane v glavnem pri svojem prvotno določenem delokrogu (evidenca glede begunccev, posredovanje stanovanj in dela, dajanje informacij in nasvetov);

2. da si preskrbi rezijsko zalogo od činiteljev, ki so dolžni oziroma voljni pod-pirati namene posredovalnice;

3. da posreduje pri centralni vladi, da bo enako postopala z goriškimi begunci, kakor svojedobno z gališkimi ter dajala do-ločene podpore tudi onim beguncem, ki ostanejo na Kranjskem, kamor naj bi za njihovo preskrbo dirigirala večji kontingent živil, zlasti moke;

4. da poskuša doseči posredovanje ko-respondence med člani rodbin, ki so ostali v krajih, okupiranih od sovražnika, in

onimi, ki se nahajajo v našem svobodnem ozemlju.

Ker se je posredovalnica takoj s pri-četka ustanovila z namenom pomagati beguncem iz Goriškega brez razlike na-rodnosti, se je soglasno poudarilo, da bodi posredovalnica na razpolago tudi furlan-skim in italijanskim beguncem, ki se pri nji oglašijo. Da bo mogla tudi v tem oziru uspešneje delovati, se po enoglasnem skle-pu kooptira v odbor preč. gospod dr. Fo-gar, profesor veronauka iz Gorice.

Te dni so odborniki intervenirali tudi pri poštni upravi, kjer so dobili zaželjena pojasnila glede korespondence, ki se bo vršila v zadevah posredovalnice in po njej, in zagotovilo, da se bo nujnost dotičnih pošiljatev še posebej uvaževala, kar spre-jema odbor hvaležno na znanje.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Ljudi artiljerijski boji na Primorskem. — Odbiti italijanski napad pri Redipulji.

Dunaj, 13. julija. Uradno razglašajo: Na primorski bojni črti so bili včeraj na posameznih točkah ljudi artiljerijski bo-ji. Napad več italijanskih pešpolkov pri Redipulji je bil odbit.

Položaj na koroškem in v tirolskem obmejnem ozemlju je neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

X X X

Italijansko uradno poročilo.

Vojni poročevalski stan javlja: Itali-janski generalni štab poroča dne 10. julija: V Val Daone sovražnik vstrajno nadaljuje svoje napade. Močni pehotni oddelki, ki jih je podpirala artiljerija, so ondi dne 9. t. m. poizkušali presenetiti našo postojan-ko pri Malga Leno, kar se je pa popolno-ma izjalovilo. Nasprotno se je pa lastnemu pehotnemu oddelku posrečilo, da je v ter-račnolski dolini, vzhodno od Rovereta, pri Malga Sarta in Casta Bella prišel do po-stojank in se jih z nenadnim napadom po-polasti. — Ob zgornjem Cordevolu sta bila ponoči na 9. julij zaporedoma odbita dva krepka sovražna napada proti naši postojanki koncem doline pri Franzji (severno od Andraza). — Naši alpinci so presene-tili, ko so drzno preplezali Monte Tofana, v Val Travenanzes (severno od Cortine) zakopane sovražne čete, osvojili postojan-ke in ujeli 20 sovražnikov. — V soškem odesku so jele delovati številne sovražne baterije srednjega kalibra, ki jih je pa naša artiljerija z rastočim uspehom obstrelje-vala. V noči na 9. t. m. so bili nemudoma odbiti ponovni luti napadi proti novo-osvojenim postojankam na kraški planoti.

Podgora pod Kalvarijo.

za kateri hrib se bijejo tako velikanski boji, je oni kraj, ki je doslej največ trpel vsled vojne. Na tisoče in tisoče granat in šrapnelov je bilo razstrelje-nih na Kalvarijo in zadele so granate na Podgoro ter jo razdevala. Podgora je porušena, razdejana, požari so uni-čili več poslopij, obilo ljudi je bilo ubi-tih. Italijani poskušajo priti v Podgoro iz Grojne, ali vsi taki poskusi se izja-lovijo, naši hrabri vojakji jih vselej vržejo nazaj in Italijani morajo teči navzgor proti Števerjanu.

Podgorski č. g. kurat Ciril Metod Vuga in župan Anton Klančič sta vzdr-žala v Podgori, dokler je bilo mogoče, potem sta se preselila v Gorico in od tam na Kranjsko. Č. g. kurat se naha-ja v Ljubljani. Klančič, bivši mnogolet-ni goriški deželni poslanec, je župano-val v podgorski občini 43 let.

Odbiti laški napad proti Slemenu.

Budimpešta, 13. julija. »Pester LL.« poroča: Italijani so poskušali proti Sle-menu severno od Mrzlega vrha med nevihto s premočnimi silami presene-titi avstrijske postojanke. Bili so pa krvavo odbiti.

Konec druge laške ofenzive ob Soči.

Berlin, 13. julija. Leonhard Adelt piše v »B. T.« o zadnjih bojih druge laške ofen-

zive proti soški fronti. Obširno popisuj, osemndnevno grozno obstreljevanje, ki je cele tone granat zmetalo na neobčutljiv kamen in občutljive živce. V noči na 4. ju-lij je bilo onstran čudno tiho, kar se v luči žarometov posvetilo laški saperji. Ležali so nepremično, toda ko so videli, da smo jih zapazili, so skočili pokoncu in metali bombe in mine proti našim žičnim oviram. Toda že je predzrežem pokalo okoli ušes, in preden so se mogli vreči, jih je vrgel na tla košček jekla. Pri Podgori in v naj-bližji okolici so Italijani pripravili za na-skok cel zbor, tri divizije. Kljub besnemu topniškemu ognju so Dalmatinci, Ogri in Hrvati to maso takorekoč decimirali in od-pravili. Nič manj nego trije zbori, 7., 8. in 11. so se trudili za južno krilo. Po 18 ur-nem obstreljevanju so Moravani, Ogri in Hrvati vrgli Italijane nazaj in Skodovi mož-nari so razbili več laških baterij.

V drznem protinapadu so hrvatske čete pri Redipugli in Polazzo gnale so-vražnika v ravmino ob Soči in so zaplenile tri strojne puške. Armadni poveljnik je bil priča teh bojev.

Italijani ob Soči izgubili 80.000 mož.

Lugano. »Tribuna« sodi, da so iz-gubili Italijani ob Soči 80.000 mož.

Težave laškega prodiranja.

Lugano, 11. julija. Oficijozna Agenzia Stefani zopet čuti potrebo pisati o teža-vah, ki jih imajo Lahi pri naskoku na rafi-nirano in viraže izvršene avstrijske zake-pe. Poročilo pravi, da se mora avstrijska pehota le redkokdaj meriti z laško infan-terijo na odprtem polju. Sicer se je avstrij-skim častnikom posrečilo, da so gotove oddelke pripravili do protinapada na iz-gubljene postojanke, toda Lahi so take in tudi zelo lute sunke vedno odbili z o-gnjem ali bajonetom in ujeli veliko mož. Ta-ko so Lahi samo od 3. julija dalje ujeli na Krasu 1400 mož. Na raznih mestih so naši jarki samo nekaj tucatov metrov oddaljeni od avstrijskih. Sedaj se da le s težavo za-držati naše vojake, ki hočejo plačati ne-umno sramotilno govorjenje sovražnika, kateremu pa vsled svojega zdravega hu-morja itak ne ostanejo dolžni odgovora. Na koncu poročilo hvali sijajno obnašanje vseh vrst, pač pa opozarja — in to je men-da pravo jedro vseh besed — na nezasi-šane težave, ki jih imajo Lahi pri prodira-nju v gorovju. — Ob Soči morajo v resnici vsako ped zemlje vzeti z neznanskim tru-dom.

Junaštvo Dalmatincev.

»Tagespost« piše: 10. junija so Ita-lijani s topovskim ognjem najtežjega ka-li-bra obsuli postojanko 2. bataljona nekega dalmatinskega polka. Dalmatinci so se pa držali kot skala kljub žrtvam, ki so pada-le na desni in na levi. Ko so Italijani usta-vili ogenj, bi se moral bataljon izmenjati. Ali hrabri Dalmatinci so izjavili, da ho-čejo še dalje ostati. Zborni poveljnik je bil vsled tega junštva navdušen in je takoj v imenu najvišje službe izrazil junakom svoje priznanje in občudovanje. Isti dan je napadel sovražnik s premočnimi silami 8. stoltnijo dalmatinskega pešpolka. Na vpit-je Italijanov »Avanti (naprej) Savoia!« so odgovarjali Dalmatinci: »Indietro (nazaj) Savoia!« in se vrli na naskakaioče Itali-

jane, ki so hitro zbežali. V rokah Dalmatincev je ostalo 17 ujetnikov, 80 pušk in 15.000 patron, poleg tega so pokrivala bojišče trupla treh častnikov in 112 mož. Prvo laško strojno puško so zaplenile čete slavnostnega majorja Turndija, ki je do deljen neki gorski brigadi. Italijani so tu napadli s sedmimi polki, prišli do naših postojank, kjer so se vrgli nad nje Dalmatinci: brez pušk so planili na sovražnika in pričelo se je krvavo borenje z nožmi, lopatami in zobmi. Italijani so bili vrženi in nad 1000 sovražnih trupel je pokrivalo bojišče. Zborni in divizijsko poveljstvo je obsulo junaške Dalmatince s pohvalo in tudi višji poveljnik nadvojvoda Evgen je izrazil čestitke svoje priznanje in zahvalo. Poleg tega jim je nakazal 1000 K za prvo zaplenjeno italijansko strojno puško. Tudi armadni poveljnik je pohvalil hrabre vojaške in načelnik generalnega štaba Conrad pl. Hötendorf je pisal majorju Turndiju zasebno pismo, v katerem čestita njemu in njegovim junakom.

Avstrijski letalec nad Krminom.

Ženeva, 13. julija. »Secolo« poroča: Nad Krminom se je pojavil avstrijski letalec in kljub ljutemu obstreljevanju vrgel dve bombi. Nato se je nepoškodovan oddaljil.

Dobro znamenje na Tirolskem.

Banke v Brunecku v Putrski dolini, ki so se preselile ob izbruhu vojske v Inmost, so se vrstile nazaj v Bruneck.

× × ×

Razgovor z nadvojvodo Evgenom.

Berlin, 13. julija. O razgovoru z nadvojvodo Evgenom poroča vojni poročevalec Lindenberg v listu »Tägliche Rundschau«. Nadvojvoda je pripovedoval, da dobiva iz raznih nemških mest od mladih fantov in mož pisma, v katerih ga prosijo, da bi smeli služiti v njegovi armadi. Pred vsem pa prihaja na stotine pisem iz cele Avstrije, posebno iz Tirolske. V mnogih pismih se kaže jeza proti verolomnežu. To splošno ogorčenje je lepo spričevalo za globoko pravno čustvo naših narodov. Nato se je nadvojvoda spominjal zadnjih avstrijskih uspehov ob Soči in je opisoval težko vojno vodstvo na jugozapadu, povdarjal je požrtvovalnost in junaštvo svojih čet, katerim ni nobena stvar nemogoča. Vsak izmed mnogih tisoč čuti kot osebno žalitev izdajstvo dosedanjega zaveznika in bi se nad njim vsak tudi rad osebno maščeval.

× × ×

Italijanske operacije na morju.

Berlin, 13. julija. »Lokalanzeiger« poroča iz Rima: Oddelek italijanskega brodogradnje, sestavljen iz velikih bojnih ladij, je zadnjih deset dni zbran v Egejskem morju. Brodovje je bilo namenjeno za sodelovanje v dardanelski akciji, toda v zadnjem trenutku je prišlo odpoklicno povelje. Dlje je priplulo v krfsko luko brodogradnje torpedorušilcev, vendar pod izrecno obvezo, da se tekom svojega 24urnega muđenja ond ne bo poslužilo brezžičnega brzojava.

Več italijanskih arzenalov in ladje-deleznice uničenih.

Curih, 13. julija. Iz Rima se poroča: Po avstrijskem brodogradnji provzročena škoda ob italijanski obali je mnogo večja, kot se je prvotno poročalo. »Italia« čeni škodo na nad 220 milijonov lir. Čuje se, da so avstrijske krogle popolnoma uničile več bogato opolnjenih arzenalov in ladjedeleznice.

× × ×

Kako se Italijani vojskujejo.

Dunaj, 13. julija. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega urada se poroča: O obstreljevanju neke sanitetne patrulje na Marmolate dne 26. junija obsega neki uradni zapisnik ožje podatke. Nosač Vincenc W., poveljnik stotnije, je izjavil: Poročnik H. mi je dne 26. junija ob 10. dopoldne zapovedal, naj grem po nekega ranjenega strelca. Z nosačem Karlom N., ki je nosil veliko sanitetno zastavo in z nosačem Andrejem Sch. smo korakali počasi po snežnem polju. N. je trajno vihtel zastavo, oborožen ni bil med nami nihče. Ko smo se približali na 300 metrov, so pričeli padati strelci na nas. Ustavili smo se in vihteli zastavo, na kar so pričeli še živahnejše streljati na nas. Ker nam je poročnik H. zapovedal, naj se umaknemo, če bodo streljali na nas, sem odredil, da gremo nazaj. Ko smo šli nazaj, sem bil na levem stegnu po krogli lahno ranjen. Nosača N. in Sch. sta ravno tako izpovedala. Ves dogodek iz postojanke B. opazovali trije častniki, ki so natančno razločevali sanitetno zastavo.

Sodba nevtralcem o italijanski vojski.

Kristijanija, 13. julija. »Morgenposten« poroča na podlagi zanesljivih podatkov: Že sedaj se lahko smatra, da je italijanska vojska izgubljena. Za pozimsko vojsko v gorovju je italijanska armada popolnoma nesposobna in brez zadostne odporne sile. V Italiji se bodo splošno streznili, če se bodo

tudi nadaljnji poizkusi tako žalostno izjavili kot dosedanja. V Italiji prodira spoznanje, da je bilo ministrstvo zaslepljeno, ko je velikodušno darilo avstrijskega cesarja verolomno odklonilo. Igra monarhija ali republika se bo hitreje, kot je mislil Salandra, krvavo uresničila.

Rešitelji.

Milan, 13. julija. (Kor. ur.) »Avanti« poroča: Več italijanskih in avstrijskih duhovnikov iz zasedenih krajev so trdno zvezane odvedli Italijani v ječe v Verono, Vicenco in v Videm.

Italiji primanjkuje denarja.

Lugano. »Idea Nazionale« svetuje vladni, naj plačuje dobavitelje armade z vojnim posojilom.

D'Annunzio ostane pri svoji materi.

Curih. »Stampa« poroča, da d'Annunzio zopet ni odpoval na bojno črto. V Pescari je namreč obiskal svojo domačo hišo in je videl svojo mater, ki je plakala, ko ga je zagledala. D'Annunzia je to ganilo in je končno rekel svoji materi: »Mati, ne bom te nikdar več zapustil!«

Zastopnik italijanskega generalnega štaba v Parizu.

Lugano. O potovanju drugega načelnika italijanskega generalnega štaba generala grofa Porro noče italijansko časopisje s pravo barvo na plan in se omejuje na splošne publike. Po zanesljivih poročilih je položaj sledeč: Trosporazum se je končno zadovoljil s pogodbo, po kateri se je

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Položaj neizpremenjen.

Dunaj, 13. julija. Uradno razglašajo:

Splošen položaj je neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 13. julija. Veliki glavni stan: Položaj je neizpremenjen.

Najvišje vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Iz vojnega poročevalskega stana se javlja dne 12. julija: Poročilo ruskega generalnega štaba — brez datuma: Zvečer 8. julija v bližini vasi Jednorozec ljut artiljerijski ogenj. Med Praszysom in Vislo postajajo spopadi vedno pogostejši. V noči dne 9. julija so zapustili Nemci zadnje jarke, ki so nam jih bili vzeli pri Huminu, levo od Visle; ob tem so otvorili silen ogenj. — V smeri Lublin so se boji dne 9. julija nadaljevali. Južno od Burzendorfa (?) so se naše čete približale potoku Višnica. Sovražnik se še vedno drži na višini 118, južno od Vilkolasa Gornega, ter s svojimi številnimi rezervami ogroženo napada vas Bistrice. Odbili smo vse napade in ob treh popoldne tu končali boj z divjim protinapadom naših rezerv, ki so prisilile sovražnika k brzemu in nerednemu umikanju. — Med Viepržom in Bugom smo sovražnika zvečer dne 8. julija z lahkoto odbili, ravno tako naslednjo noč napad v okolici vasi Grabowiec in južno od Grubieszowa. Pri vasi Miemiany, zapadno od Buga, ob reki Mamionka navzgor, pehotni in artiljerijski ogenj. — Ob Zlati Lipi, pri vasi Korjow, je sovražnik ponoči dne 9. julija izvršil napad proti našim žičnim ograjam in volčjim jamam, a naš ogenj in naši protinapadi so ga vselej vrgli nazaj. — Na ostali fronti nobene izpremembe.

(Kakor znano, se je ruski sunek proti našim v splošni fronti ležečim glavnim postojankam povsod ustavil.)

DOZDEVNA »KUSKA ZMAGA« NA JUŽNEM POLJSKEM.

Rotterdam, 11. julija. »Times« ima podrobnosti o bojih avstrijske armade na južnem Poljskem: »V okolici Urzedowa in Bychawe je sovražnik razvil silovito moč, ki je prodrla na 16 km fronte med zgornjo Wysnico in Porom z upanjem, da prodre rusko fronto v smeri na Lublin. Sovražnik je tamkaj zbral več nego dve armadi; tudi del Mackensenove armade je sodeloval. Pričakuje se, da bo sovražnik z novimi ojačenji zopet poizkušal začeti med Vislo in Wieprzem. Zato vojaški strokovnjaki še nočejo reči, da ima »ruska zmaga« odločen značaj. Sovražnik je strašno močan. Treba je potrpežljivo čakati, kako se bodo stvari razvile.

Curih. »Tagesanzeiger« poroča z vzhodne bojne črte: Gostobesedno rusko poročilo nevtralnemu inozemstvu o zmagi na Poljskem se nakladno kaže kot poskus iz strategične odredbe zaveznikov zopet dvigniti omajani ruski ugled v inozemstvu. Gre pa le zgolj za umaknitev zaveznikov čet na severne vrhove pred Krasnikom, kar so Avstrijci že prej javili. Vsi ruski napadi na te postojanke so pa ostali brez uspešni.

Kodanj. »Daily Telegraph« poroča: Ruski vojaški krogi svare, naj se

prepustilo Italiji, če pomaga Franciji in v Dardanelah. Pričakovali so namreč, da se vrže Italija z vsilo na edino bojno črto, da hitro predre ob Soči in da prodira proti Ljubljani, Gradcu in Dunaju in tako sporazumno močno razbremenijo na vzhodu. Ker se je načrt popolnoma izjalovil, pritiskajo na Italijo, naj pomaga na drugih bojiščih, in sicer pred vsem v Dardanelah, ker na pomoč balkanskih držav več ne upajo. Salandra je bil za to, Cadorna je ugovarjal. Salandra je odpotoval zato v glavni stan, kjer so, kakor se zdi, sklenili, naj Porro odpotuje v Pariz, da utemeljuje, zakaj da Cadorna nasprotuje in da pomiri sporazum. —

× × ×

Kaj naj še Italijani upravljajo v Tripolisu.

Chiasso. (K. u.) »Corriere della Sera« poroča: Italijanski guverner v Tripolisu je odpoklican. General Amaglio, guverner Cirenajke, prevzame upravo v Tripolisu, kolikor ga imajo še Lahi in se preseli iz Bengazija v Tripolis.

Vstaja v Libiji.

Chiasso, 13. julija. Po poročilih iz Tripolisa so Italijani potisnjeni v tiste postojanke nazaj, katere so imeli koncem leta 1911. Tripoliski guverner odpotuje prihodnje dni v Rim.

Rim, 13. julija. (Kor. urad.) Nadaljevanje razburjenja in povečano delovanje vstajev v Tripolitanijski je prisililo laške čete, da so se iz nekaterih okrajev popolnoma umaknile.

ne precenjujejo zadnji ruski uspehi med Krasnikom in Ljublinom, ker gre le za črto 40 milj dolgo, cela bojna črta je pa dolga 1000 milj. Zelo živahno pa delujejo nemške in avstrijske čete na drugih točkah bojne črte. Mackensen je pa poleg tega še v nekem armadnem povelju naznanil, da so gališki boji le uvod velike drame, pred katero se nahajamo.

POLOŽAJ NA BOJIŠČU.

Budimpešta, 13. »Pester Lloyd« izjavlja: Tudi danes, kakor že štiri dni, se s severovzhodnega bojišča poroča o relativnem miru. Ne more se dvomiti, da tudi v bližnjem času tu ni pričakovati velikih izprememb in da se bodo bodoči večji boji bili na ugodnejšem ozemlju. Nič manj važna, kakor zadnji boji, o katerih se je že poročalo, je okolnost, ker stoji naša bojna četa večinoma na sovražni zemlji in ker je zavarovana rešena Galicija po sedanjih bojih, ki se izpreminjajo v pozicijske boje, da se neovirano polja požanjejo. Mir na bojni črti je bil prekinjen zadnje čase le na eni točki, ko so zavzele naše čete Derevlany, ki leži 50 km južnovzhodno od Kamionke Strumilove, kjer se je nahajalo zadnje rusko oporišče na zahodnem bregu reke Bug. Relativno mirno je tudi na bukovinski in besarabski bojni črti. Med odmorom se počijejo naše in nemške čete od svojih velikih naporov. Tudi pri Rusih se kaže, da so potrebni počitka. Mogočno pričeto rusko prodiranje v prostoru severno od Krasnika, ki se je v kratkem času ustavilo, dokazuje, da sovražnik ni mogel doseči uspeha.

BOJI PRED LUBLINOM.

Berlin. Petrogradski dopisnik »Timesa« poroča: Zbiranje večjih zaveznikov sil pri Urzedova očitno pomenja, da se namerava prodreti ruska bojna črta pred Lublinom. Združeni sta tam dve armadi, a če tudi nista še izvedli namena, se le pričakuje drugi poizkus. Vojaški krogi zato tudi ne pripisujejo posebne važnosti osamljenim ruskim uspehom severno od Krasnika, ker vedo, da zberejo nove sile, s katerimi sovražnika za vsako ceno odstisnejo. »Times« končno pripominja, da je le malo upati na to, da bi mogli Rusi zadržati zaveznike.

NAČELNIK LINSINGENOVEGA ŠTABA ODLIKOVAN.

Hanover. Cesar je podelil načelniku generalnega štaba nemške južne armade generalnemu poročniku Stolzmannu red Pour le merite.

ANGLEŽI SVARE RUSE.

Lugano. Vojaški kritik »Timesa«, polkovnik Repington, izjavlja, da se je ruski vojni svet pod Nikolajevim predstvom posvetoval pred vsem o dveh vprašanjih, ali naj umaknejo srednje ruske armade čez Vislo nazaj in če naj južne sile ostanejo v svojih sedanjih postojankah ali naj jih pa vzamejo nazaj proti severu. Umikanje čez Vislo, nadaljuje Repington, bi imelo težke posledice, ker bi bile trdnjave Novogeorgijevsk, Varšava in Ivangorod prepuščene same sebi. Če morejo oddati severne in srednje armade dovolj čet, da se sovražni naval na jugu zadrži, nastane velika izkušnja, da držijo postojanke ob Visli, Narevi, ob Bobri in ob Njemenu. Če to ni mogoče in če manjka streliva, se morajo umakniti, da se ne prodre ruske črte in da se prepreči, da Rusov sovražnik ne ob-

ide. Glavno je, da se Rusija izogiba odločilnih bojov, dokler ni na nje pripravljen. Ne bilo bi prenevarno, če ostane južna armada nekaj časa ločena od osrednjih sil, ker zaposluje primeroma močno sovražno moč. Varšava je že zdaj ogrožena. Obramba črte ob Visli je nevarna. Neprijetno bi bilo, če jo zapuste, a bil bi le ugoden, poraz osrednjih armad bi pa bil težak udarec. Rusom zato svetuje, naj se umaknejo. Arhangeljsko pristanišče je že več tednov odprto. Orožje in strelivo se zato uvaža. Umikanje se lahko zato pozneje popravi, odločilna bitka bi pa postala lahko usodna.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Nemci odbijajo francoske napade.

Berlin, 13. julija. Veliki glavni stan: Francoski napad z ročnimi granatami pri sladkorni tvornici pri Souchezu je bil odbit. V zvezi z naskokom na pokopališče se je naša postojanka v širini 600 metrov potisnila pred pokopališče. Tudi Cabareth Rouge, ki leži ob cesti v Arras, je bil vzet. Število ujetnikov se je povišalo na 3 častnike in 215 mož. Razne priprave za sovražne protinapade smo obstreljevali in s tem smo preprečili njih izpeljavo.

Med Mozo in Mozelo je razvil sovražnik živahno artiljerijsko delovanje.

V gozdu Pretre so se zrušili pred našimi vrstami štirje sovražni napadi, z velikimi izgubami za sovražnika.

Najvišje vojno vodstvo.

Poročilo francoskega generalnega štaba.

Berlin. Wolffov brzojavni urad brzojavlja 10. t. m. iz Pariza: Včeraj popoldne izdano uradno armadno poročilo izjavja: Od morja do Aisne se poroča: Ponoči le precej živahen artiljerijski boj pri Souchezu, počasno, a trajno obstreljevanje Arrasa, ljut topniški boj med Oise in Aisne na planoti Noyon. V Champagni boj z minami, v Argonih boj s puškami in s topovi brez akcije pehote. Med rekama Maas in Mosel je bila noč nemirna. Med Fey-en-Haye in med gozdom Priester smo v boju z ročnimi granatami priborili nazaj kakih 150 metrov dne 4. julija izgubljenih strelskih jarkov. Pri Croix-des-Carmes je napadel sovražnik zvečer na bojni črti približno 350 metrov po obstreljevanju z zračnimi torpedi in z razbeljeno tekočino. Ko se je posrečilo Nemcem, da so se ustalili v naši najsprejnejši postojanki, so bili s takojšnjim protinapadom vrženi nazaj. Posrečilo se jim je zgolj, da so se vzdržali v nekaterih kosih našega najsprejnejšega strelskega jarka. V Vogezih, v ozemlju Ban de Sapt in Fontenelle smo dosegli znatne uspehe. Ko smo vrgli sovražnika iz tistega dela naše prejšnje utrdbe, ki ga je zavzel 22. junija, smo se polastili vseh nemških obrambnih postojank od grča južnovzhodno od Fontenelle do ceste Launois—Moyenmoutier. Ves dobiček znaša napredka 700 metrov globoko na bojni črti 600 metrov. Ujeli smo 19 častnikov, med njimi enega bataljonskega poveljnika, dva zdravnika in 767 neranjenih vojakov, ki pripadajo samim različnim bataljonom. Naše ambulance so odpeljale enega častnika in 32 ranjenih nemških vojakov. Zaplenili smo en 37 mm top, dve strojni puški, več metalcev bomb in veliko množino streliva. Odkar se je zaznaval dan, obstreljuje sovražnik ljuto izgubljene postojanke.

Uradno poročilo včeraj zvečer: Dan je minul na celi bojni črti primeroma mirno. O kaki akciji pehote se ni poročalo. Sovražnik obstreljuje nadalje Arras z granatami velikega kalibra. Med Oise in Aisne, v Champagne, med Maaso in Moselo, in v gozdu Apremont živahni boji s topovi. V Vogezih utrjujejo naše čete pri Fontenelle zavzete postojanke. Naš ogenj z vseh strani onemogočuje sovražniku vsak sunek naprej, naši topovi uspešno zavirajo sovražno obstreljevanje.

Japonsko odposlaništvo v Franciji.

Curih. »Neue Zürcher Zeitung« poroča: V Marseille je došlo japonsko poslaništvo pod polkovnikom Ogala.

Angleško vojno posojilo.

Rotterdam. Listi poročajo, da je podpisanih na angleško vojno posojilo 700 do 800 milijonov funtov sterlingov

Spor v angleškem ministrstvu.

London. 200 liberalnih poslancev je podpisalo adresso lordu Haldome za njegove zasluge. Poročilo je važno radi spora med Haldomom in Lloyd Georgem.

Kodanj. Ministrskega sveta v soboto se Lloyd George ni udeležil. Več ministrov je prestopilo k Lloyd Georgejevemu nasprotnikom. Spor med Lloyd Georgem in

Kitchenerjem je vedno hujsi. Ni izključeno, da odstopi Kitchener.

Sir Grey zopet uraduje.

Amsterdam. Sir Grey je prišel dne 10. t. m. prvič zopet v zunanje ministrstvo in prične ta teden zopet redno poslovati.

Turčija v vojski.

TURSKO URADNO POROČILO.

Carigrad. (K. u.) Glavni stan 11. julija poroča: Ob dardanelski bojni črti se ni izvezmši artiljerijskega in pehotnega ognja pred Ari Burnom in Seddil Bahrom nič pripetilo. Popoldne je neka sovražna oklopna križarka vrste »Nelson«, ki je zavarovana s štirimi torpedovkami, priplula pred Kaba Tepe, izstrelila nad 200 granat na naše postojanke, ne da bi bila uspešna. Na naši strani je bil ubit le en vojak, dva sta pa bila ranjena. Nekaj strelav naše artiljerije je prisililo sovražne bojne ladje, da so se morale umakniti. V sled uspešnega ognja naših anatolskih baterij ni sovražnik pri Ari Burnu več tako živahen. Baterije so včeraj zopet uspešno streljale osobito na sovražno havbično baterijo pri Hissarlaru. Ena havbica je bila zadeta. Sovražni aviatiki so preleteli anatolsko obrežje pomorskih očin, a jih je prepadil ogenj naših obrambnih baterij. Na ostalih bojnih črtah nobenih izprememb.

OBSTRELJEVANJE MALOAZIJSKEGA OBREŽJA.

Carigrad. 13. julija. (K. u.) Neka sovražna ladja vrste »Jeanne d'Arc« je obstreljevala orožniško postajo Baba Burnu, ki leži 4 km vzhodno od Adalije v Mali Aziji. Škode ni bilo nobene.

Potopljene ladje.

Christiania. 13. julija (K. u.) Parnik »Markland« iz Bergena je bil dne 20. junija na norveškem ozemlju po neki angleški križarki ustavljen. Križarka je enkrat slepo ustrelila. Norveška vlada je zaradi takega postopanja protestirala v Londonu.

Christiania. 13. julija. (K. u.) V zadevi potopa nemškega parnika »Friedrich Arp« pri Husoe je naprosila norveška vlada angleško, naj uvede preiskavo, če je angleška ladja kršila norveško pomorsko ozemlje in je pristavila, da, če bi se šlo za kako angleško ladjo, bi tudi proti takemu postopanju ugovarjala.

Na Balkanu.

SRBSKI POSLANIK PRI VATIKANU.

Rim. Bivši srbski poslanik na Cetinju dr. Gavrilovič je došel v Rim, da kot prvi prevzame srbsko poslanništvo pri Vatikanu, kakor je bilo sklenjeno v konkordatu. Gavrilovič je sprejel kardinal državni tajnik. Nato je bil poslanik sprejet od sv. očeta.

IZJAVA SRBSKEGA POSLANIKA V RIMU. — SRBIJA NE ZAHTEVA DALMACIJE.

Sofija. 10. julija. Srbski poslanik v Rimu je izjavil: V Srbiji vlada pobito razpoloženje, ker se od tako male dežele, kakor je Srbija, ne prenehoma zahteva, da odstopi kak del svojega teritorija sedaj Bolgariji, potem Rumuniji ali pa Grčiji. Srbija si ne prisvaja nikakšne pravice do Dalmacije, ampak zahteva samo izhod na morje.

CARJEV SEL V ČRNIGORI.

Sofija. 13. junija. Car je poslal generala Kaulbarsa v važni misliji h kralju Nikiti na Cetinje. Skoro gotovo bo car skušal pregovoriti črnogorskega kralja, da izprazni Skader, ker je Italija protestirala pri sporazumnih vele-silah proti zasedenju mesta.

GRKI IN SRBI.

Atene. Nek grški list izvaja: Naša zveza s Srbijo je nameravala, da se ohrani na Balkanu ravnotežje. Srbija je pa, ne da bi bila nas vprašala, pričela osvajati Albanijo in bo jutri kdo ve katere dežele še zahtevala. Srbsko stremljenje, da si koristi vsaki priliki, je omajalo na Balkanu ravnotežje. Srbsko-grška zveza je izgubila zato ysako upravičenost. Srbske zveze so nevarne Grški. Grška je zato postala zopet svobodna in nima nikakega poudara, da podpira Srbijo.

ANGLEŠKO-FRANCOSKA NOTA RADI ALBANIJE.

Genf. 13. julija. »Agence Havas« poroča: Poslanika Francije in Anglije sta v Nišu in v Cetinjah skupno izročila prijateljsko noto radi razdelitve Albanije.

BOLGARIJA, GRŠKA IN TURČIJA.

Berlin. »Vossische Zeitung« poroča: Bolgarija je sicer prijateljska nasproti osrednjima državama, a se mora, kolikor je mogoče, sporazumeti z Grško. Pravi čas je namreč zdaj, da poseže na strani osrednjih držav Bolgarija v vojsko in da zahteva od Srbije Macedonijo nazaj, pozneje bi bi

lo morebiti prepozno, ker bi njene pomoči osrednji državi več ne potrebovali.

Kolin. »Kölnische Zeitung« poroča iz Sofije, da je Turčija pripravljena Bolgariji nekaj zemlje odstopiti, da ostanejo dobri sosedje med seboj. Prerekaajo se edino le še za mejo pri Odrinu. Turčija namreč želi, da bi južni predkraj Karagač ostal njen, kar pa Bolgariji ne ugaja, ker bi ne vodila železnica naravnost v novo Bolgarijo.

RUMUNIJA.

Kolin. 11. julija. »Kölnische Volks-poroča iz Bukarešta: »Z ozirom na novo silovito agitacijo za vojno izjavlja oficijozni »Vittorulo«, da si bo Rumunija še manj nego pred dvema meseci dala predpisovati svojo »maršruto« od nervoznih politikov in agentov tujine.

Bivši general Musteaca pravi, da bi bil takojšnji ali skorajšnji nastop Rumunije za entento prava blaznost. Pomoč Rusiji bi bila narodna nevarnost.

Dosedanji ruski poslanik v Bukareštu Poklewski — Koziel je baje zadnji čas izpremenil svoje optimistično mnenje o Rumuniji. Najbrže pride na njegovo mesto dosedanji poslanik v Nišu knez Trubeckoj.

»Frankfurter Zeitung« prinaša senzacionalen članek. Ura usode za Rumunijo, kjer jo z jasnimi, besedami opominja na gotove stvari in pravi, da sta osrednji sili sedaj prosti svojih nekdanih obvez in konča: »Po svojih pogodbah z osrednjima velesilama ni bila Rumunija samo upravičena, ampak tudi dolžna ravnati čisto drugače kakor dela sedaj. (Gre se za prevoz orožja. Rumunija je prepovedala prevažati orožje in strelivo. To pa zelo škodi Turčiji. Op. ur.) Pa brez ozira in tudi sedaj nasproti našim sovražnikom po njihovi lastni razlagi mednarodnega prava, ni vezana zabranjevati prevoz vojnega materiala. Na njeno odločitev tedaj ne pritiska niti pravna niti vojaška sila. (Ker so ruske armade poražene, zato rumunska meja ni več v nevarnosti. Tako izjavja članekar nekoliko prej. Op. ur.) Kako bosta osrednji sili presojali njeno odločitev in njene posledice, bo zaviselo samo od tega, če in v kolikor bodo v tem njeni vojni nameni našli podporo ali oviro.«

RUSI GRADE UTRDBE OB RUMUNSKI MEJI.

Budimpešta. Iz Črnovic se poroča: Iz popolnoma zanesljivega vira se trdi, da Rusi svojo mejo nasproti Rumuniji zelo močno utrjujejo.

DVE SRBSKI LADJI EKSPLODIRALI.

Bukarešt. 13. julija. (K. u.) »Diminea-ta« poroča: Sinoči sta zleteli pri Črnivodi dve srbski ladji vlačilnici z bencinom in s petrolejem v zrak. Bencina sta vlekli 20 in petroleja 52 železniških voz.

Iz južne Afrike.

Pretorija. 13. julija. (Kor. ur.) Uradno: Število nemških ujetnikov znaša 204 častnikov in 3293 mož, 37 poljskih topov in 22 strojnih pušk je bilo zaplenjenih.

London. 13. julija. (Kor. ur.) Predajni zapisnik iz Nemške jugozahodne Afrike so podpisali Botha, guverner Seitz in podpolkovnik Franke. Zapisnik še določa, naj guverner naroči enemu civilnemu uradniku, podpolkovnik pa enemu častniku, da napravita seznam vse nemške državne lastnine, ki se mora izročiti vladi unije.

London. 13. julija. (Kor. ur.) Iz Kapstadta se poroča: Guvernerja Nemške jugozahodne Afrike bodo proti častni besedi spustili na prosto. Stanoval bo v Grootfonteinu, kjer že biva njegova soproga.

Razna poročila.

OSREDNJI EVROPSKI DRŽAVI PODEDUJETA 141.000 ŠTIRIJAŠKIH KILOMETROV SOVRAŽNE ZEMLJE.

Bukarešt. »Moldawa« objavlja članek, ki izvaja, da statistika matematično natančno kaže, komu se nagiba zmaga. Po 11 mesečnem nad vse krvavem borenju ste zasedli osrednji evropski državi osemkrat večje ozemlje, kakor Rusi v Galiciji. Priborili sta 141 tisoč štir. kolometrov, sporazum štirih pa približno 12.000 štir. km. Francozi so v Alzaciji zasedli približno 1000 štir. km. Nemci v Belgiji 28.300 štir. km, le 700 štir. km v Belgiji ima še sporazum zasedenih. V Franciji je zasedenih 25 tisoč štir. km.

HRANO NAŠIM VOJNIM UJETNIKOM V RUSIJI ZELO POSLABŠALI.

Berlin. »Voss. Zeitung« poroča iz Petrograda: Dozdaj so za prehrano nemških in avstrijskih vojnih ujetnikov v Rusiji nazakali vsak dan 15.000 pudov mesa. Novi vojni minister Polivonov je pa zdaj odredil, da se v bodoče nakaže le 9500 pudov

mesa na dan in namerava še bolj znižati porcije. Vojne ujetnike nameravajo bolj kot dozdaj uporabljati za delo na polju.

NEMŠKA KRIZARKA »KÖNIGSBERG« POPOLNOMA UNIČENA.

London. 12. julija. (K. u.) »Reuter« poroča: Monitorja »Stevern« in »Mersey« sta 4. in 11. julija ob izlivu Rudidija obstreljevala in popolnoma uničila nemško križarko »Königsberg«.

ODSTOP PERZIJSKE VLADE.

Teheran. (K. u.) Ministrstvo je odstopilo, ker se ni moglo sporazumeti s parlamentom.

AMERIKA NE DOBAVI NIČESAR BREZ DENARJA.

Seattle (Severna Amerika). Velike tovore vojnega materiala, namenjene Rusiji, so tvorničarji ustavili, ker niso dobili plačila v gotovem denarju.

Ljubljanske novice.

Ij Umrla je včeraj begunka iz Gorice Marija Pavšič, stara 40 let, soproga poštnega sluga. Pogreb jutri ob 2. popoldne iz Cerkvene ulice št. 21. Prosi se Gorčane, ki so v Ljubljani, da se tega pogreba udeležijo.

Ij Vesel zadobljene rane na italijanskem bojišču je v ponedeljek v Postojni umrl črnovojnik magistratni sluga Ivan Pust. Pokojnik se je preje bojeval v Srbiji, nato je zbolel in bil nekaj časa kot rekonvalescent v Ljubljani, odkoder je odšel na italijansko bojišče po častno smrt. To je prvi izmed vpoklicanega magistratnega osebja, ki je postal žrtev sovražnikovega nasilstva.

Ij Umrla so v Ljubljani: Neža Erbežnik, mestna uboga, 90 let. — Mestor Trantašir, vojaški voznik. — Ganos Ando, vojak orožnik. — Peter Sawa, četovodja 30. pešpolka. — Albin Winkler, črnovojnik. — Anton Kadunc, zasebnik, 29 let. — Karolina Ahn roj. Sima, profesorjeva vdova, 77 let. — Franciška Seifert, hči sluga, 4 leta. — Franc Husak, črnovojnik pešec 28. pešpolka. — Miklos Gergely, pešec 34. pešpolka. — Pavel Plata, pešec 20. pešpolka. — Jurij Fink, pešec 47. pešpolka. — Ivan Zorko, pešec 97. pešpolka. — Ludovik Vetos, desetenik 46. pešpolka. — Peter Dragičević, pešec 22. pešpolka. — Nikolaj Jenjomin, pešec 138. ruskega pešpolka. — Lajos Konja, pešec 70. pešpolka. — Angela Klezin, hči lampista, 16 let.

Ij Nesreča. Danes zjutraj je Pred škofijo vojaški voz podrl neko staro gospo, ki je pri padcu zadobila na zadnji strani glave tako poškodbo, da so jo morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

Ij Poroka. Minulo nedeljo se je v cerkvi sv. Petra v Ljubljani poročila gdnca. Zorka Kravosova z g. Ferdom Večnikom.

Ij Čigava sta otroka? V Ljubljani sta bila predvčerajšnjim prijeta dva otroka, ki sta blodila kakor izgubljenka po mestu. Deklica je okoli šest let stara, temnih las in zagorelega obraza, oblečena bolj revno in obuta. Govori popolnoma dobro slovensko in pravi, da je Marička. Deček, baje Francelj, je pa okoli tri leta star, zelo zarijavlega obraza in bos. Deklica pravi, da so živeli preje z materjo v Trstu, pred enim mesecem so se pa preselili v Zaticino, odkoder je mati oba otroka pustila iti v Ljubljano. Oblast je oba otroka izročila začasnemu sestri Tomčevi v Bohoričevi ulici št. 29. Iz vseh deklinskih odgovorov je sklepiti, da sta otroka poučena, kako imata govoriti, kajti punce pravi, da je pozabilo, kako se piše mati in ona sama. Tudi o Trstu ničesar ne ve, niti da je tam morje. Kdor bi vedel o navedenih otrocih kake podatke, se prosí, da jih sporoči mestnemu magistratu ali pa c. kr. policijskemu ravnatelstvu.

Dnevne novice.

— Avstrijska Rdeča knjiga, katere izveček smo včeraj objavili, vsebuje med drugim tudi zanimivost, da je Italija že pred izbruhom vojske s Srbijo vse storila, da varuje Črnogoro. Res smo ji izjavili, da ne nameravamo nobenega napada na Lovčen. To pojasnjuje veliko v poznejšem vojaškem zadržanju. Med tem ko je monarhija svojo obljubo, da Lovčena ne vzame — to bi se bilo v nekem času zelo lahko zgodilo brez velikih izgub — zvesto držala, je Italija izrabila to obljubo, da škodi Avstriji: kajti že dolgo pred prelomom je Italija pošiljala velike množice municije v Črnogoro, da bi z Lovčena podpirala obstreljevanje Kotora.

— Ljubezen do rodne grude je velika pri našem dobrem slovenskem ljudstvu. V največji meri pa je razvita pri naših Primorcih. Ako veže Primorca poklic na drugo deželo, ga vidiš, kako se mu toži po domu. Je lepo v deželi, v kateri prebiva, ali on pogreša primorskega solnca, pogreša one čudovite krasote, ki je razlita po primorskih brdih in ravninah. Navezan je Primorec na svojo rodno grudo tako, da se mu srce topi žalosti, ko jo zapušča. To veliko ljubezen Primorca do rodne grude treba imeti pred očmi, potem se umeje, zakaj se niso strašili na primer v Gorici grmenja topov in treskanja granat po mestnih hišah. Ljubezen do rodne grude rodi pogum in neustrašenost. Kljubovali so sili, dokler so mogli, slednjič ko ni bilo varnosti nikjer več, smo morali oditi drug za drugim. — Neki oficir v Gorici je menil, da je ta neustrašenost morda »Beschränktheit«, ali varal se je, pri tem ljudstvu ni nmejenosti, ampak uživeti je treba v njegov značaj in upoštevati njegovo globoko ljubezen do rodne grude, potem se umeje njegovo neustrašenost pred šrapneli in granatami z bojnege polja.

— Naše ljudstvo višek požrtvovalnosti.

Gle damo mi z lastnimi očmi tukaj, kako rado prihaja naše ljudstvo na mesto, kjer dobivajo ranjenci prvo zdravniško pomoč, da jim daruje različna krepiča, mleka, vina in slično. Na celi črti je slovensko ljudstvo pri vojaku, ki mu brani domovino. Tega branitelja ljubi, moli zanj, trepeče za njegovo življenje in mu služi ter mu daje vse, kar more, da bi ga Bog obvaroval na straži — proti zavrattnemu Lahu. Toda požrtvovalnost našega ljudstva ne izvira samo iz spoznanja, da gre za eksistenco njegovo in njegovega slovenskega domovja, ampak iz globokega zavedanja, da treba storiti in žrtvovati vse, da se ohrani naša skupna domovina, naša habsburška monarhija. Pa božja previdnost se kaže povsod! Nemci v nemških listih pišejo sedaj, da preveva »naše slovensko ljudstvo najvišji duh požrtvovalnosti in junaštva. Staro in mlado, starčki, žene, dekleta in dečki, vse pomaga v najhujšem ognju, na najbolj nevarnih krajih«. Kako se je njih sodba v teku enega samega leta izpremenila! Niso nas poznali! Slovensko ljudstvo pa je vedno enako.

— Tržaški »Piccolo« je pričel izhajati v Rimu.

— Za begunce na jugu. Ministrski svet je nakazal beguncem z juga 10.000 kron.

— Ministrski predsednik grof Stürgkh je bil 13. julija ob 1/10. dopoldne zaslisan pri cesarju v daljši posebni avdienci.

— Vojaški zaslužni križ z vojno dekoracijo je podeljen radi hrabrosti poročniku 1. ulanskega polka nadvojvodi Maksu.

— Odgovor vpoklica na Ogrskem. Ogrski brzojavni urad poroča: Vpoklic na Ogrskem pri ponovnem prebiranju potrjenih črnovojnikov letnikov 1878 do 1890, kakor tudi letnikov 1892 do 1894 je preložen od 15. julija na 15. avgust 1915.

— G. Ivan Potočnik, nadporočnik pri husarskem polku št. 16, doma iz Kamnika, je bil za svoje zvesto službovanje odlikovan z zlatim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne svetlinje. Čestitamo!

— Zboljšanje kruha na Dunaju. Dunajski magistrat naznanja, da bo najdalje do 15. avgusta prestan čas koruznega kruha. Peki bodo nato pekli kruh iz čiste žitne moke. Tudi pšenično moko bodo nakupili za mešanje z rženo moko.

— Nova določila glede najvišje cene kožam določa nova cesarska odredba, ki tudi določa prisilni promet s kožami in prepoveduje umetno težo usnju. Na Ogrskem so izdali podobne predpise.

— Sladkorna centrala se je ustanovila 12. julija. Za predsednika je bil izvoljen Henrik Janotta.

— Cena moki v Zagrebu — padla. V Zagrebu se od včeraj prodaja krušna moka po 54 vinarjev 1 kg, dočim se je dosedaj prodajala po 60 vinarjev. Moka je precej bela, tečna in dobrega okusa. Tako v Zagrebu, — a pri nas?

— Smrtna kosa. Umrl je slavni španski pisatelj P. Luis Coloma S. J. — V Trstu je umrl stavbenik Ivan Martelanz.

Iz tolminskega okraja

Vlč. g. Venceslav Bele, vikar v tolminski okolici, piše dne 7. julija svojemu znanu v Maribor: »Tu v neposredni bližini bojne črte, kjer noč in dan poslušamo grmenje topov in gledamo z višine na granate in šrapnele — se čutimo kakor za varnim zidom, v trdnem zaupanju na našo hrabro armado, ki že nad mesec dni neupogljivo brani in drži svoje postojanke. Ljudje opravljajo brez posebnih skrbi tu svoje delo in z daljnogledom sem opazil, kako celo ob bojni črti, kamor padajo sovražni streli — žito žanjejo. To so čudni ljudje, Tolminci! Od duhovščine v našem dekanatu smo vsi na svojem mestu, le za gospoda na Kamnem ne vemo; iz Volč je odšel; v Tolminu je samo eden (upravitelj); kaj je v Drežnici in Libušnjem, ne vem. Ker nimamo dekana, imamo svojega majhnega škofa: župnik na Podmelcu ima izredne fakultete (quinquenalt), kakor škofi; sicer pa imamo še vedno poštno zvezo z ordinarijatom. Ob petkih smemo jesti meso, ob nedeljah delati. Jaz se za tem bojnim metežem dobro počutim, le nervozen sem precej od neprestanega pokanja in grmenja. Draginja je velika: eno jajce 20 vin., 1 kg surovega masla do 5 K itd. Če bi Italijani tudi napravili še kakšen korak preko Soče, kar pa ni verjetno, preko Tolminskega na Kranjsko ne pridejo nikdar, to rečem z gotovostjo, dasi sem videl le majhen del vseh utrd! V teh hribih jih lahko končajo na stotisoče! Od cerkvâ je trpel solkanski zvonik, kolikor je znan! Cerkev na Meggorah pa še stoji! Za druge ne vem, da bi bile kai trpele.

V italijanskem glavnem stanu.

Neki sotrudnik lista »Giornale d'Italia«, ki je nedavno obiskal italijanskega vrhovnega poveljnika, opisuje sedeče italijanski glavni stan:

Nastanjen je v stari palači iz 16. stoletja. Okna so obrnjena proti nekemu parku in proti umetnemu bazarju, kjer plava nekaj rac. Lesena ograja, pred katero koraka straža, brani vstop nepoklicanim. V palači je popolnoma tiho, do 50 častnikov dela nad zemljevidi in piše. 17 ur na dan delajo ti častniki neprestano, ki tvorijo možgane armade. Cadorna stanuje s svojim adlatom generalom Porro v dveh priprostih, a čednih sobah. Delati prične že ob šestih zjutraj. Dopoldne se pripelje avto, oba generalisima se podasta na take točke bojne črte, ki si jih morata ogledati. Nepoznana se pripeljeta v najsprejnejše postojanke, kjer izstopita in opazujeta z daljnogledi boj. »Boljši pol ure osebno opazovati, kakor pol dne proučavati zemljevide,« je nedavno rekel načelnik generalnega štaba nekemu častniku, ki je, ko ju je pozdravil, prosil, naj si zbere varnejši prostor, ker ga sicer Avstriji kmalu zapazijo. Po takih izletih, ki jih večkrat na dan napravi, prične Cadorna zopet delati. Njega in štaba ne sme nihče motiti. Vstopiti smejo le osebe s posebno važnimi poročili. Proti večeru se zbirajo poročila iz vseh točk, razdele se nova navodila četam. Generalisimus se poda nato v jedilnico, kjer je skupno z njimi. Obed je skromen, sledi mu dvourni razgovor. Včasih pride v ta krog tudi kralj. Točno ob desetih gre vse spat in pogase vse luči.

Naši oklopni vlaki na jugu.

Vojni poročevalec »N. W. T.« Georg Bittner piše:

Na neki južni železniški postaji, nedaleč od italijanskih postojank, stojita dva naša oklopna vlaka. Z ozirom na težavni teren sta lažja in priprostejša nego oni, ki operirajo v Galiciji. Oklopno delo, ki so je izvršile delavnice ogrskih državnih železnic, je nekaj čisto posebnega. Granata bi morala udariti v vlak sam ali pa se razpočiti v neposredni bližini, da bi prebila oklep. Še zanimivejše nego vlaka je skoroda njuno moštvo, ki je sestavljeno iz vseh narodov monarhije. Poveljnika vlaka sta neki Oger, nadporočnik, in neki Dunajčan, poročnik. Nedavno sta prizadejala Italijanom, posebej v goriskem prostoru, veliko preglavic. 10. junija se je nadporočnik peljal proti Plavam in Zagraju, a naletel na dveh mestih na raztrgane tračnice. Sedaj je bilo treba temu prvemu vlaku kriti hrbet, medtem ko je njegovo moštvo popravljalo progo, ker bi mu drugače sovražnik utegnil odrezati povratek. Medtem ko je nadporočnik popravljati progo, kasneje pa otvoril na sovražniške uničujoče ogenj iz pušk in strojnih pušk, je vozil drugi vlak za njegovim hrptom neprestano od 4. ure popoldne do 11. ure ponoči po celi progi gor in dol; ako se pomisli, kakšna vročina vlada v jeklenem vozu, to ni bila mala reč. Manjkalo tudi ni drugih težav. Tako je moral vlak osemkrat mimo italijanske baterije, ki ga je seveda vselej obsipala z granatami. Nekaj granatnih koscev je zadelo lokomotivo, a zapustili so le precej globoke vdolbine, prebili pa oklepa niso. Poročnik se je izšolal pri nekem v celi armadi znanem poveljniku oddelka strojnih pušk, ki se je s svojim orožjem udeležil 64 bojev, bil pri Plaveh ranjen s šrapnelom na nogi in dobil za svoje uspešno delovanje na več bojistihih odlikovanje Signum Laudis. Tega svojega učitelja sedaj poročnik goreče posnema. V neki temni, deževni noči se je peljal s svojim oklopnim vlakom kolikor le mogoče blizu do Tržiča, se sprazil potem s korporalom, poddesetnikom in dvema infanteristoma skozi italijanske prednje straže, prišel tako do kolodvora v Tržiču in se vrnil z dragocennimi naznanili. Mladi častnik in njegovi štirje spremljevalci so se od 11. ure zvečer do 4. ure zjutraj plazili po trebuhi, dočim jim je po hrbtih klestil dež. Poročnik je bil za to drzno poizvedovanje pohvaljen od brigadnega poveljstva v dnevnem povelju.

Drzni poletil fregatnega poročnika.

Ob Adriji, koncem junija.

Ko je poročnik Banfield pred nekaj dnevi poletel k izlivu Soče — Sdobba se imenuje —, je videl ondi italijanski parnik, ki je ravnokar izkrcaval mu-

nicijo. Tega koristnega posla naš letalec seveda ni mogel mirno gledati; vrigel je bombo. Udarila je kakih deset metrov v stran, toda zračni pritisk je na ladji neprijetno učinkoval, ker je vrglo ljudi na vse strani. Sedaj je vrigel Banfield drugo bombo. Ta je točno zadela in ladja se je v nekaj minutah potopila. Banfield je letel nato dalje in v višini kakih tisoč metrov preletel italijanske artiljerijske postojanke. Komaj so ga Italijani opazili, že so ga začeli ljuto obstreljevati iz topov. Šrapneli so se razletavali tako blizu njega, da je moral misliti na varnost. Spustil se je tedaj 400 m niže, češ: »Upravnajše zahteva časa in predno Italijani uravnajo svoje šrapnele od 1000 na 600 metrov, bo moja naloga dovršena.« In prav je imel. Iz višine 600 metrov je vrigel nato svojo bombo in imel srečo, da je zadel municijski park. Sledila je strašna eksplozija, katere zračni pritisk je segal gor do njega, tako da se je začel aparat zibati. Na povratku je Banfield spravil na tla še privezan italijanski balon pri Sv. Kancijanu. In vse to je izvršil Banfield med najhujšim ognjem, ki so ga Italijani naperili proti njemu. Tudi o Banfieldovem poletu v Benetke naj poročam. Na potu v Benetke je namreč Banfield srečal italijansko križarko »Indomito«. Takoj je poletel proti njej in jo obstreljeval s svojo strojno puško. »Indomito« je na ogenj odgovoril; ko so začeli izstrelki postajati neprijetni, se je Banfield, hitro odločen, spustil v padalnem poletu na samih 300 metrov.

Italijani so se tega tako vzradostili, da so se njihovi uskliki čuli prav do njega; mislili so seveda, da so aparat sestrelili in ustavili so ogenj. Tega je pa ravno čakal naš letalec in iz višine 300 metrov jih je jel sedaj tako obsipati s krogli, da je »Indomito« kar najhitreje pobegnil. Nato je letel Banfield dalje proti Benetkam in bombardiral ondi arzenal in zrakoplovno lopo, čeprav je slednja obdana z obrambnimi topovi; imel je zadoščenje, da je videl, kako je v arzenalu in zrakoplovni lopi izbruhnil požar. Vrnil se je še-le, ko je porabil vso svojo municijo. Cel njegov aparat je bil preluknjan, celo v propelerju in sedežu so tičale krogle. Kje drugje je še najti tako hladnokrvnost in tako neustrašeno junaštvo kakor v našem taboru in v taboru naših nemških zaveznikov? »Neuigkeits-Weltblatt«.

Srbski letalski napad na Novi Sad.

Iz Budimpešte se poroča 13. t. m.: »Pesti Ujsag« priobčuje naslednje poročilo o napadu srbskih letalcev na Novi Sad: V četrtek dopoldne so v Novem Sadu tri minute bili plat zvona, ker se je dognalo, da se iz smeri od Petrovaradina bliža sovražni letalec. Novosadsko prebivalstvo pa tega opomina ni smatralo posebno resnim, ker so doslej v srbski službi stoječi francoski aviatiki leteli vedno tako visoko, da niso mogli napraviti najmanjše škode. Zato so ljudje trumoma hiteli na ulice in videli, kako so petrovaradinski trdnjavski topovi od vseh strani ogrožali sovražnega letalca s šrapneli. Nenadoma pretrese zrak grozna detonacija; letalec je vrigel na novosadsko-petrovaradinski železniški most bombo. Toda zgrešil je cilj in bomba je padla v reko. Kakor so kasneje dognali vojaški strokovnjaki, je bila bomba francoski izdelek ter je razpočila v zraku. Njeni drobci so leteli kilometre daleč. Nekateri so padli celo v gornjo petrovaradinsko trdnjavo. Toda prav nihče ni bil ranjen in tudi nikjer nobene gmotne škode. Vsled neprestanega, vedno bolj nevarnega topovskega ognja se je sovražni letalec obrnil proti jugu in kmalu se je zdelo, kakor bi ga bile naše krogle poškodovale. Ko so ga hoteli naši letalci, ki so se bili takoj dvignili, zasledovati, je izginil; ali se mu je pokvaril stroj, ali pa je treščil na tla.

V petek zjutraj krog polsedmih se je nad mestom zopet prikazal srbski letalec in vrigel bombo na dvorišče vojašnice ob mostnih okopih. Bomba je na dvorišču izkopala veliko jamo. Desetletni cerkvenikov sin je bil zadet. Bombni drobci so mu odtrgali desno roko in ga težko poškodovali tudi na desni roki in hrbtu. Ostale bombe sovražnega letalca niso povzročile nobene škode. Najbrže so nameravali Srbi pognati v zrak donavski most, kar se jim pa ni posrečilo. Zopet so razpokavale naše krogle čisto blizu sovražnega letalca, ki je letelo najmanj 3000 m visoko. Videti je bilo tudi, kakor bi bil zadet. Aparat je bil širokokriti francoski dvokrovnik, na katerem je bil razen pilota metalec min.

Žilne cene v Avstriji.

Dunaj, 13. julija. (Kor. urad.) Današnji državni zakonik in uradna »Wiener Zei-

tung« prinašata naredbo, ki določa cene žita pri prevzetju.

Cene imajo veljati do žetve l. 1916. in znašajo: za pšenico ali ajdo 34 K, za rž 28 K, za ječmen za varjenje 28 K, za ječmen za krmo 26 K, za oves 26 K. Cene semenskega žita bo določila posebna naredba.

Ce se bo pšenica prevzela pred 16. septembrom 1915, rž pred 16. avgustom 1915 in oves pred 1. oktobrom 1915, se bo dalo še posebno doklado, ki znaša za meterski stot:

1. pri pšenici v času do 31. julija 1915 4 K, v času do 15. avgusta 1915 3 K, do 31. avgusta 1915 2 K, do 15. septembra 1915 1 K;

2. pri rži v času do 31. julija 1915 2 K, do 15. avgusta 1915 1 K;

3. pri ovsu v času do 15. septembra 1915 1 K.

Cena se razume od nakladalne postaje. Naredba stopi takoj v veljavo. Z dokladami preko cene pri prevzetju se hoče spodbuditi kmetovalce k naglejši mlačvi.

Pri posvetovanju ravnokar objavljenih žitnih cen se je tudi zelo natanko preračunavalo cene moke, vendar pa se njihovih števil ne more še smatrati za končno veljavne. Vendar pa se javnost lahko pomiri, da se bo cena za konsum širokih ljudskih plasti posebno važnih, zlasti za izdelovanje kruha služečih vrst moke, znatno znižala. Proti morebitnim poizkusom prekačenja teh cen, kar se je žal zadnji čas čisto dogajalo, se bo nastopilo z največjo strogostjo.

Nezmešana fina moka v nekaterih tednih.

Glede bodoče kakovosti moke je že sedaj gotovo, da se bo v nekaj tednih ustavilo primešavanje nadomestnih mok in v promet pride samo nezmešana fina moka.

Na nakladalni postaji bodo tedaj znašale avstrijske cene s prikladami:

pri pšenici do 31. julija 38 K, do 15. avgusta 37 K, do 31. avgusta 36 K, do 15. septembra 35 K, do 16. septembra pa do nove žetve 1916 34 K. — (Ob začetku vojne je bila cena pšenice za meterski stot 26 do 28 K.)

pri rži do 31. avgusta 30 K, do 15. avgusta 29 K, od tedaj do prihodnje žetve 28 K; za ječmen se ne bo dovoljevalo doklad ali nagrad za pospešeno mlatev, pač pa bo 15. septembra padla cena ovsa za 1 K od 27 na 26 K.

Ogrska pšenica pa je dražja; v času od 22. do 31. julija bo cena 39-50 K, do 10. avgusta 38-50 K, do 21. avgusta 37-50 K, po 21. avgustu 36-50 K.

Pogrešane družine z Goriškega.

Išče se Anton Pirc, črnovojnik, najbrže je v Mariboru, doma iz Ronk; svoj naslov naj pošlje Stefanija Pirc, Sv. Petra cesta 49, Ljubljana, pri Barbari Pavc. — Išče se družina Ignacij Vuga iz Morskega št. 12 pri Kanalu; pojasnila na naslov Josip Vuga, 3. gorski topniški polk, 4. baterija, vojna pošta št. 603. — Kdor kaj ve o sedanjem bivanju družin Alojzije Kumar in Katarine Furlan iz Kojškega pri Gorici, se prosi, naj to sporoči Ignaciju Zargi, trgovcu v Ljubljani. — Išče se družina Rozalija Leščak iz Podtrovna št. 212 pri Kanalu; pojasnila Valentin Leščak, 3. gorski topniški polk, 4. baterija, vojna pošta št. 603. — Išče se družina Stekar in Terkuč iz Gor. Cerovega, pošta Sv. Florijan pri Gorici. Išče jih Viktorija Stekar. — Išče se družina Antona Klanjšček iz Števerjana pri Gorici; pojasnila Jožetu Klanjšček, desentnik, 97. pešpolk, 3/10 maršbat., vojna pošta št. 323. — Išče se Karolina Ferfolja z dvema malima deklicama in enim dečkom, iz Tržiča, Via Rebula št. 129, Primorsko; pojasnila na naslov Franc Ferfolja, kolodvorska straža, mornariška vojna pošta, Pulj. — Kdor kaj ve, kje je družina Franca Kurinčič iz Idrškega št. 78, naj blagovoli naznaniti na naslov: Ignacij Kurinčič, Gruppenkommando Oberst Vogelhuber, Baon major Welser, vojna pošta št. 614. — Išče se družinski oče Peter Prinčič, Gor. Cerovo št. 11 pri Gorici; pojasnila na uredništvo »Slovenca«. — Josip Gregorič, k. u. k. Divtelfab. 18, vojna pošta 304, išče Marijo Skočir, iz Vrsnega št. 30 pri Kobaridu. — Josip Ipavec, pionirski oddelek 27. dom. p., vojna pošta št. 48, išče Andreja Ipavec, vas Anhovo št. 10, pošta Kanal. — Kdor kaj ve za bivalisti Pavline Jakin iz Števerjana št. 54 pri Gorici, naj izvoli naznaniti njenemu soprogu Karlu Jakin, častniški sluga pri črnovojniškem bataljonu št. 154, 3. stotinja, vojna pošta št. 322. — Karolina Boškin z osmimi otroci od Boškinov, p. Rubije pri Gorici, išče svojega moža, ki je odšel k vojakom dne 20. maja v Radgono k 97. pešpolku. Kdor o njem kaj ve, naj to sporoči na naslov: Karolina Boškin, Muci Tolna, Ogrsko. — Ivan Zorn, učitelj v Št. Andrežu, išče naslov svoje družine; kdor bi kaj vedel, naj mu sporoči na naslov: Franc Zorn, V/97 nad. stot., Radgona, Štajersko. — Ernest Volarič, Wachkomp. št. VII, vojna pošta št. 603, išče svojo ženo Jožeto Volarič iz Kobarida. Kdor ve kaj o nji, je naprosen, da to naznani na njegov naslov. — Išče se č. g. Alfonz Blažko, kurat v Kozani (Brda) in njegova služkinja Marija Kenda od istotam. Poročila prosi Ivan Brelih, Podmelec, Goriško. — Peter Hvalica, k. u. k. 5. Armeje-Etappenkommando, Personalsammeldienst, vojna pošta 81, išče svojega očeta Blaža Hvalica. — Išče se družina Lucija Samec iz Loga št. 26 pri Kanalu, Primorsko; pojasnila na Alojzija Samec, 3. gorski topniški polk, 4. baterija, vojna pošta št. 603. — Kdor bi vedel, kje se nahaja č. g. Alojzij Filipič, kurat v Spenici, naj blagovoli blagohotno naznaniti njegovi sestri Mariji Filipič v Ravnici pri Gorici. — Anton Berdon, topničar 5/5. rez. komp., Mamula, Ercegnovi, Dalmacija, išče svoje soprogo Gizelo Berdon, ki je pred izbruhom vojne z Italijo stanovala v Ložicah št. 121 pri Plaveh na Goriškem; pojasnila na gori označeni naslov. — Išče se Franciška Gabrijele, stanujoča pred izbruhom vojne v Plaveh pri Gorici. Ker so odšli vsi bratje k vojakom, je ostala uboga sirota z devet mesecem starim sinčkom v Plaveh; pojasnila o njej

na naslov: Fran Gabrijele, enoletni prostovoljec, XV/97. Mil. Arb. Abt., vojna pošta št. 608, ali pa na uredništvo »Slovenca«. — Iščejo se družine: Miha Šturm (podomače Jehinc), Vrsno št. 29; družina Matija Rutar, Krn št. 2, in družina Ignacij Sokol, Smast št. 26. Vse tri družine so iz županstva Ljubuške pri Kobaridu. Pojasnila za Antona Šturm Francu Stiz, Radgona, Štajersko, za druge pa na uredništvo »Slovenca«. — Vojaki Ivan Bitežnik, Ivan Komet in Mihael Boltar, ki služijo pri 97. pp., 5./XII. marškomp., Gruppenkommando, Senožeče, vojna pošta št. 614, iščejo svoje družine; pojasnila na zgoraj imenovane. — Karel Kraševac, k. u. k. Küstenschutzhalb.-Bat., vojna pošta št. 46, išče svojo ženo, mater in očeta Franca Kraševca iz Medane pri Krmini. Josip Simčič išče svojo ženo, ki je doma tudi v Medani ter Alojziji Sosolič iz Biljane išče svojo ženo Marijo. Naslov vseh je kakor zgoraj pri Francu Kraševcu.

Imenovanja v armadi.

Za podpolkovnike so imenovani majorji: Rudolf Passy, 47. pp.; Miroslav Buckeisen, 7. pp.; Peter Giraldi, 97. pp.; Josip Willkomm, 47. pp. Za majorje so imenovani stotniki: Mavricij Löhrer, 7. pp.; Josip Kregar, 87. pp.; Ivan Groß, 7. pp. Za stotnike so imenovani nadporočniki: Arko Adolf, 27. pp.; Wratschko Gustav, 93. pp.; Matuška Edward, 87. pp.; Stine Robert, 7. pp.; Bayer Hugo, 47. pp.; Ivan Schivitz, 87. pp.; baron Kutschera Ernest, 87. pp.; Orel Rudolf, 87. pp.; Gawałowski Erhard, 7. pp.; Gladnigg Franks, 10. pp.; Enzmann Arnold, 97. pp.; Capesius Maks, 20. lov. bat. Za nadporočnike so imenovani poročniki: Begović Pavel, 87. pp.; Kos Josip, 7. lov. bat.; Jasbec Martin, 97. pp.; Galian Anton, 20. lov. bat.; Faninger pl. Amalienheim René, 7. pp.; Mirković Karel, 27. pp.; Kopriva Rihard, 47. pp.; Čosič Josip, 97. pp.; Paulin Franc, 87. pp.; Vestner Karel, 97. pp.; Kabela Anton, 7. pp.; Suhadolnik Ivan, 96. pp.; Jaske Josip, 97. pp.; Hofer Leopold, dr. jur., 97. pp.; Blažon Adolf, 97. pp.; Cilzel Gustav, 20. lov. bat.; Pišek Franc, železniški polk; Koprivnik Adalbert in Petkovič Marij, oba pri 87. pp.; Stranz Alojzij, 87. pp.; Smekal Aleksander, dr. jur., 87. pp.; Karl Ehrenreich, dr. phil., 87. pp.; Einsiedl Franc, 47. pp.; Schuschnigg Tomaž, dr. phil., 2. bos.-herc. p.; Zotti Ludvik, 87. pp.; Egger Franc, 87. pp.; Kordin Gustav, dr. jur., 87. pp.; Erzen Valentin, 2. bos.-herc. p.; Roth Bruno, 87. pp.; Stiebler Anton, 7. pp.; Micheli Alojzij, 87. pp.; Tschmak Ludvik, 47. pp.; Pilh rekte Pouh Ivan, 7. pp.; Cunat Josip, 87. pp.; Memmer Jurij, 7. pp.; Juhant Stefan, 1. bos.-herc. p.; Rakovec Feliks, dr. jur., 4. pp. tir. ces. lovcev; Deršić Ivan, 87. pp.; Engel Edvard, 47. pp.; Schmerhowsky Ivan, 47. pp.; Brunelli Viktor, 97. pp.; Pučnik Adalbert, 87. pp.; Samaja Jurij, 97. pp.; Garimberti Edmund, 97. pp. (Dalje.)

„Ljubezen in dolžnost“

krasna drama iz dvornih krogov.

Danes in jutri v „Kino Central“

v deželnem gledališču.

Stare slike

se kupijo, tudi izven Ljubljane. Ponudbe in cene naj se pošljejo pod imenom »Stare slike« na upravo tega lista. 1371

Učenca

za mizarsko obrt sprejme v poduk takoj A. Kregar, mizarski mojster v št. Vidu nad Ljubljano. 1368

Trgovskega pomočnika

špecerijske stroke, kateri je spreten in trezen, sprejme takoj in pod ugodnimi pogoji firma: 1386

J. KUŠLAN, Kranj (Gorenjsko).

Dva trgovska pomočnika

mešane stroke se takoj sprejmeta pri trvdki IVAN SAVNIK, Kranj. 1392 3

Resna ženitna ponudba.

Trgovski pomočnik, 26 let star, vojaštine prost, se želi v svrhu takojšnje ali poznejše ženitve seznaniti s pridno, pošteno in nekoliko izobraženo gospodnjo 17-25 let staro, ki bi imela veselje do trgovine ali gostilne in z nekoliko premoženja, Vdove brez otrok niso izključene. Najraje pa bi se priženil h kaki trgovini. Samo resne ponudbe s sliko, ki se takoj vrne, na upravo tega lista pod šifro: „Mladika“ štev. 1366. Tajnost strogo zadržana!